

[Glistrup]

på. Der er det således, som hr. Ib Christensen var inde på i sit indlæg, at et fremskridtsmedlem af udvalget opfattede tallet på beskattede cigaretter som 7.401.000, hvoroverfor hr. Ib Christensen gør opmærksom på i udvalget, at skatteministeren nok ikke skal forstås sådan, men at det nok må være 7.401.000.000. Det kunne man læse på den ene eller den anden måde, men vi tog hr. Ib Christensens vejledning til efterretning, og så gik vi ud fra, at det, man skrev på side 2 i tabellen var opstillet på samme måde. Men for at få fuldstændig afklaring om, hvorvidt man opererede med de samme enheder på side 1 og side 2 i tabellen, stillede vi med det samme et spørgsmål til skatteministeren, bilag 15 til lovforslag nr. 231, hvor vi ganske klart forudsatte den forståelse, at skatteministerens opfattelse på side 1 og side 2 var afgivet på det samme talmæssige grundlag. Derom spurgte vi skatteministeren – jeg citerer ordret:

»Mener ministeren at kunne anslå mere sandsynlige skøn over cigaretforbruget i Danmark end nedennævnte i millionstykker?«

Det var altså baseret på, at vi opfattede tallene opstillet på side 1 og side 2 som værende opstillet konformt med hinanden.

Det svar, vi fik fra ministeren – det er bilag 18 til lovforslag nr. L 231 – er ganske kort, og det slutter bare således: »Jeg kan ikke kommentere de i spørgsmålet anførte skøn«.

Hvis der virkelig havde været tale om, at vi havde lavet den fejl, som ministeren nu siger, havde det nok været rimeligt, om ministeren i hvert tilfælde havde kunnet give den kommentar: Sådan skal mine udtalelser i bilag 14 ikke forstås.

Vi opererer derfor videre, da vi laver betænkningen, med den opfattelse, at når der ikke er nogen indvending mod den måde, vi klart har udtrykt hvordan vi har forstået ministerens tal på, kan vi også lægge det til grund, og det gør vi i betænkningen.

Men nu oplyser ministeren så her fra talerstolen, at det, der hedder 7.401 det ene sted, og det, der hedder 7,5 det andet sted, altså skal læses forskelligt. Det må vi altså tage til efterretning, og derefter er situationen selvfølgelig den, at vi må tage til efterretning, hvordan ministeren nu har fortolket sine tal i bilag 14. Da det er noget andet end det, vi er

gået ud fra, siger det sig selv, at det, der står i betænkningen, må omberegnes overensstemmende med ministerens nye fortolkning af ministerens egne oplysninger. Men det er jo ikke rimeligt med den slags drillerier frem og tilbage; ministeren kunne godt have oplyst det, allerede da han gav svar på bilag 18.

Det, der må gælde for os alle sammen, der skal tage en saglig stilling til cigaretafgiften, er den ene centrale ting, at vi må se at finde frem til, hvor stort dette problem med grænsehandelen, smuglerier osv. er, og dér kunne ministeren godt være noget mere hjælpsom. Vi begyndte allerede i januar i år her i spørggetiden at søge at få oplysninger om det, og hvorfor skal man dog gøre livet besværligere for hinanden vedrørende noget rent talmæssigt ved at sige, at man ikke har nogen kommentarer til det, som man altså nu kan fortælle at man vil kommentere på en anden måde? Hvorfor i alverden kan vi ikke se at nå frem til nogle tal, som vi alle sammen anser for de mest sandsynlige, og så disponere derefter?

Det tredje i ministerens indlæg, som jeg må tage afstand fra, var, da han sagde: ja men det havde ikke været muligt at hjælpe hyrevognserhvervet, for der ville være nogle vældige tekniske og administrative vanskeligheder. Jeg synes nok, ministeren burde have sammenholdt dette afsnit i sin tale med de slutbemærkninger, han kom med, hvor han siger: hvor der er en vilje – nemlig til samarbejde med socialdemokraterne; det er åbenbart det, ministeren føler sig valgt til – er der altid også en vej og en mulighed for, at venstre virkelig kan bruge sine stemmer til at føre socialdemokratisk politik. Det var sådan nogenlunde det, ministeren sluttede af med at sige: at sådan er det nu engang; når man virkelig har viljen – og den har man vist man har – så er der også en vej. Men man kunne i og for sig også godt have vist denne vilje, da man talte om, hvorfor der her skal ske en diskriminering af groveste art mellem de skatteyderbetalte trafikmidler såsom Hovedstadsområdet Trafikselskab og andre, som har vist i handling, at de ikke kan disponere økonomisk forsvarligt til skade for hyrevognskørslen, turistbusser og mange andre her i landet. Havde der været vilje hos skatteministeren, havde der også været en vej, men sandheden er jo, at det, skatteministeren for at tækkes sine socialdemokratiske ar-